

عنوان مقاله:

ارزیابی لانه گزینی سلول های بنیادی مزانشیمی در مغز استخوان موش صحرایی پس از تزریق سیستمیک

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 14، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی کدیور - استادیار، گروه بیوشیمی، انستیتو پاستور ایران

سعیده کارگر - کارشناس ارشد، دانشگاه پیام نور، واحد تهران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: مطالعه حاضر به منظور ارزیابی امکان لانه گزینی سلول های بنیادی مزانشیمی مشتق از مغز استخوان موش های صحرایی نر پس از پیوند آلوگرافت آن ها در مغز استخوان موش های صحرایی ماده پرتو دیده و سالم صورت پذیرفته است. مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی از 65 سر موش صحرایی بالغ در 13 گروه (1 گروه سالم و 12 گروه پرتو دیده) استفاده شد. ابتدا سلول های بنیادی مزانشیمی از مغز استخوان ران موش های صحرایی نر جدا شد و پس از کشت و تعیین هویت توسط مشاهدات مورفولوژیک، تست های تمایزی و نیز بررسی های ایمونوسیتوشیمی، طبق یک جدول زمانی از طریق ورید دمی، به موش های صحرایی ماده سالم و یا پرتو دیده (با دوز 7 گری اشعه گاما) تزریق شد. سپس در فواصل زمانی مشخصی پس از پیوند، حیوانات کشته و سلول های بنیادی مزانشیمی مشتق از مغز استخوان هر دو گروه جداسازی و کشت داده شد. آنگاه DNA سلول های کشت داده شده استخراج و توسط پرایمرهای اختصاصی کروموزوم Y (SRY) PCR شد. نتایج: بررسی های انجام شده نشان دادند که سلول های جدا شده و به کار رفته در این تحقیق سلول های بنیادی مزانشیمی بوده اند. نتایج PCR در مورد موش های سالم و اشعه دیده، برای دوز استفاده شده و نیز در کلیه فواصل زمانی یاد شده پس از پیوند، منفی بود. نتیجه گیری: در مجموع مشخص گردید که سلول های بنیادی مزانشیمی مشتق از مغز استخوان، پس از پیوند آلوگرافت به موش های صحرایی قادر به لانه گزینی در مغز استخوان این حیوانات نیستند.

کلمات کلیدی:

لانه گزینی، سلول های بنیادی مزانشیمی، موش صحرایی، واکنش زنجیره ای پلیمرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947312>

